

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII № 70 (770)

СЕРЕДА, 14 ЧЕРВНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

„ВЕНЕРА-4“ В ПОЛЬОТІ

Відповідно до програми досліджень космічного простору і планет сонячної системи 12 червня 1967 року о 5 годині 40 хвилини московського часу в Радянському Союзі здійснено запуск космічної ракети з автоматичною міжпланетною станцією в бік планети Венера.

Останній ступінь ракети попередньо був виведений на проміжну орбіту штучного супутника Землі, а потім стартував з цієї орбіти і забезпечив політ автоматичної станції «Венера-4» вагою 1106 кілограмів.

Повідомлення
ТАРС

За допомогою наукової апаратури, встановленої на автоматичній станції «Венера-4», в процесі польоту передбачається проведення широких наукових досліджень у космічному просторі.

Для живлення бортової апаратури автоматичної станції «Венера-4» використовуються хімічні і соляні джерела енергії.

Вмикання телеметричної, вимірювальної і наукової апаратури провадиться автоматично відповідно до програми польоту.

Спостереження за польотом автоматичної станції, визначення параметрів її траєкторії, приймання на Землі наукової інформації здійснюються спеціальним вимірювальним комплексом на території Радянського Союзу.

Рух автоматичної станції «Венера-4» відбувається по траєкторії, близькій до розрахованої. О 14 годині московського часу 12 червня 1967 року станція перебувала на відстані 112 тисяч кілометрів від Землі над точкою земної поверхні з координатами 70 градусів 18 минут східної довготи і 6 градусів 29 минут південної широти.

Вся апаратура, встановлена на борту автоматичної станції «Венера-4», працює нормально.

Координаційно-обчислювальний центр обробляє всю одержувану інформацію.

КОМСОМОЛЬСЬКУ — 35 років

У К А З
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Про нагородження міста Комсомольська-на-Амурі орденом Леніна

Відзначаючи мужність і трудовий героїзм, виявлені першобудівниками Комсомольська-на-Амурі, і за успіхи, досягнуті трудівниками міста в розвитку господарства і культури, нагородити місто Комсомольськ-на-Амурі орденом Леніна.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль
10 червня 1967 р.

На іменини міста юності

КИЇВ, 12 червня. (РАТАУ). Комсомольськ-на-Амурі минуло сьогодні 35 років. Разом з колишніми будівельниками, серед перших, що висадились з пароплавів «Колумб» і «Комінтерн» на тайговому березі Амуру біля села Пермська, святкує цю дату вся радянська молодь. Її посланці зберуться в ці дні в Комсомольську на Всесоюзний зліт молодих передовиків виробництва.

Для участі в зльоті сьогодні вилетіла делегація України. В її складі бригадир штукатурів з Комсомольська-на-Дніпрі Валентина Кизилюк, Герої Соціалістичної Праці бурлиничих шахт «Саксагань» рудоуправління імені Дзержинського з Кривого Рога Олександр Висоцький і бригадир монтажників будівництва Бурштинської ДРЕС Віктор Бондарев, представники міст-героїв, комсомольські активісти. Очолює делегацію секре-

тар ЦК ЛКСМУ І. І. Скиба. В подарунок місту комсомольської слави делегація України повезла рапорт про трудові діла молоді республіки, пам'ятні сувеніри.

У БЮДЖЕТІ нашого часу настають великі зміни: через кілька місяців і Кіровоградщина перейде на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями.

Помиляється той, хто уявляє, ніби це проста арифметична операція — додати годину до робочої зміни, зачекувати дні зробивши другим вихідним — і закінчено. Практика підприємств, які раніше почали працювати п'ять днів на тиждень, свідчить, що виникає цілий ряд проблем, без вирішення яких мети не досягнеш. Що це за проблеми?

Найголовніша з них — забезпечити підвищення продуктивності праці, виконання державних планів випуску продукції. Комсомольським організаціям, кожному члену ВЛКСМ знайдеться діло у виконанні цих завдань. Рациональне використання робочої хвилини, боротьба з простоями машин і механізмів, створення умов для відпочинку, поліпшення побутового обслуговування — ось напрямки, в яких повинна бути спрямована діяльність молоді у зв'язку з переходом на новий бюджет часу.

Цікавий досвід має комсомольська організація Заваллівського графітного комбінату. Підприємство з літа 1964 року працює з двома вихідними днями. Про виробничі досягнення колективу свідчить хоч би

НАША РОБОЧА П'ЯТИДЕНКА

те, що протягом цього часу він з перевиконанням завершує державні завдання по випуску продукції. Молодь комбінату мобілізувала свою творчу думку, добилася значного зростання завантаження техніки. Рационалізатори своїми силами реконструювали й удосконалили ряд механізмів, у значній мірі змінили

на краще технологічний процес. Молодь всіх підприємств повинна подбати, щоб уже сьогодні кожна ланка виробництва відповідала вимогам п'ятиденного робочого тижня.

Інша проблема — організація культурного, змістовного відпочинку. З 1 жовтня, коли в нашій області почнеться масовий перехід на п'ятиденний робочий тиждень, у нас буде вдвічі більше вихідних. Для молоді це створює можливість більше часу приділити навчанню, спорту, самоосвіті. У Заваллі, наприклад, навчається у вечірніх школах більше двохсот чоловік, сімдесят чоловік — у вечірньому технікумі, п'ятдесят — у заочних вузах і технікумах. Крім того, молоді робітники здобувають виробничу кваліфікацію, оволодівають другою і третьою професіями.

Клуби і бібліотеки, туристські бази і стадіони мають стати справжніми центрами притягання молоді. Бо якщо при двох вихідних удвічі більше забиватиметься «козлів», то про користь від такого відпочинку й говорити годі. Кожна вільна година — для освіти, для культури, для здоров'я!

Нехай наша робоча п'ятиденка принесе ще швидший рух по рейках колуністичного будівництва, нехай відкриває ще ширші горизонти перед радянською людиною шістдесятих років.

В ІДРАЗУ Ж за селом широко розкинулись шістдесят гектарів цукрових буряків. «Миколине поле» називають цю площу молоді механізатори, бо ще

ВРОЖАЙ —
ТУРБОТА
МОЛОДИХ

Миколине поле

взимку Микола Акулов, який щойно закінчив училище, заявив, що посіє й обробить цю технічну культуру, виростивши не менше 280 центнерів коренів на гектарі.

Вже проведено триразовий обробіток. А нині полем знову йде агрегат, вносить аміачну воду.

Підживлено останні гектари. Тепер можна переобладнати сівалку під суперфосфат. Це робиться тут же, на полі, при допомозі досвідченого механізатора Миколи Івановича Глуценка.

Завзято працюють на підживленні й комсомольські екіпажі Василя Корабльова та Василя Малова.

В. ВОРОБИЙОВ, секретар комсомольської організації. Колгосп «Шлях Жовтня» Онуфріївського району.

НОВІ ПРИЗНАЧЕННЯ В ОАР

КАІР, 12 червня. (ТАРС). Декретом президента ОАР Гамаль Абдель Насера генерала Мухаммеда Фавзі, який раніше займав пост начальника генерального штабу, призначено головнокомандуючим армією збройними силами ОАР.

КАІР, 12 червня. (ТАРС). Президент ОАР Гамаль Абдель Насер прийняв учора відставку колишнього головнокомандуючого військово-морськими силами ОАР адміра Солімана Еззата, колишнього командуючого сухопутними силами ОАР генерала Абдель Мохсіна Муртагі, колишнього командуючого військово-повітряними силами ОАР маршала авіації Мухаммеда Сідкі Махмуда, а також ряду генералів.

ДЛЯ ВАЖЛИВОЇ РОЗМОВИ

В туристському таборі «Бірюсінка» закінчив роботу семінар другий та позаштатний секретарів райкомів комсомолу.

СЕМІНАР КОМСОМОЛЬСЬКИХ ВАТАЖКІВ

Протягом п'яти днів тривала розмова про головні напрямки ідеологічної роботи серед молоді в зв'язку з підготовкою до 50-річчя Великого Жовтня, про підвищення трудової,

політичної та громадської активності молоді, стиль і методи роботи комітетів комсомолу.

Учасники семінару прослухали лекції з проблем міжнародної політики СРСР, з практики комсомольської роботи.

Перед ватажками молоді виступили секретар обкому партії Н. П. Сухаревська, завідувачий відділом адміністративних і фінансових органів обкому партії А. Д. Качан, перший

секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк, секретарі обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака, Т. П. Лашевська, лектори обкому партії, ряд відповідальних працівників обкому ЛКСМУ.

З учасниками семінару зустрілися Герої Радянського Союзу О. С. Єгоров і Г. В. Балицький та журналісти обласної газети «Молодий комунар».

Вчора в «Бірюсінці» розпочався семінар завідувачів оргвідділами райкомів комсомолу.

Дивовижним гомоном сповнюється лан. А в той годині влітається шепіт пшеничного колоса. І люба стає ватажкові молодих хліборобів артілі «Росія» Маловисівського району Василем Матвієнком. Бо ж з усього видно, що на 1300 гектарах, де працювали його ровесники, догоспінники ось почнуть збирати багатопудовий урожай пшениці. На фото: голова колгоспу Анатолій Чайка (праворуч) оглядає з Василем Матвієнком пшеничний лан. Фото В. КОВПАКА.

3 АПІЗНИЛАСЯ, дівчинко, — співчутливо глянув на Лену директор технічного училища. — Прийом закінчився.

Гадав побачити сльози і вже навіть втішити приготувався, та раптом замовк на пізлові: дівчина й не думала плакати. А потім, неначе збганувши почуте, крутнулася на місці і вже з коридора здивований чоловік почув її дзвінке «спасибі».

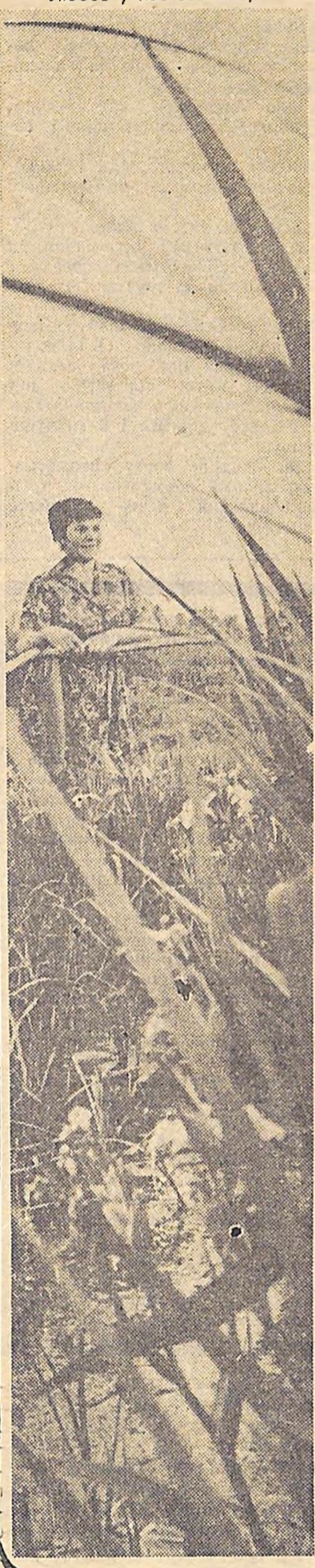
Лише коли під'їхала до села, тепла хвиля підкотилася до грудей, і дівчина схлинула.

...Сині ранки прозора повисають над селом. Таких ранків, такого дзвінкого повітря не бачила Лена Коробко ніде, окрім своєї Аджамки. Хлюпнувши в лице криничної води, вона прудко піднімається крутою стежиною навстріч рожевому небосхилу і вже здалеку вдвляється в силуети своїх корів. А вони, пізнавши господиню, повертаються в її бік, пестять вологими очима.

— Любов у нас взаємна, — жартуючи, говорить Лена, — а особливо з «Бистрою». Бо вже ж і розумниця! Ну, тільки що говорити не вміє.

А тоді продовжує, вже серйозно:

— На фермі мене зустріли привітно, бо й до цього не раз там бувала і знаю, як ходити біля тварин. Спочатку не все клеїлося, надоявала не менше інших доярок, але увечері не могла

**Випускник
іде в життя**

**«БИСТРА»
ПІЗНАЄ
ЗДАЛЕКУ**

ворухнути пальцями. Та це не головне, швидко призначалась. Головне — нудьга. Після вечірнього дозвілля до клубу, було, дівчат не заманиш. А про спорт і говорити нічого. «Куди вже доярці м'ячем бавитися?» — говорили. Терпіла я, терпіла, а потім на засіданні комітету комсомолу, членом якого мене обрали, кажу: «Чи довго, Іване, нас нудьга заїдати буде?» (Іван — це секретар комсомольського комітету). А Іван: «Та хто ж у цьому винен? Відповідаєш за спорт, то й організує волейбол у команду».

Я до дівчат. І не думала, що скільки бажаних буде. Як випадє вільна хвилинка — ми за м'яч і до сітки. Уже й перші перемоги є. Нещодавно виграли у бережнців з колгоспу «Заповіт Леніна».

А яка дівчина-стєпівчанка проживє без розмаїтої пісні? Співали їх і в часи відпочинку, і коли поверталися додому.

З-за хмари виглянув молодик. Дівчина збентежилася, заспішила. Чекає десь не дочекається коханої той-таки Іван Бойко, секретар комсомольської організації колгоспу «Росія». Незабаром зійдеться молодь села до хати нареченої, щоб побажати молодим щастя, поспівати пісень, ударити іскрометний танець на комсомольському весіллі.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Кіровоградський район.

Витвори юначих рук

НІ, вони поки що не знамениті вчені, навіть не інженери. Звичайні робітники в майбутньому, а нині учні профтехучилищ. І якщо на виставці технічної творчості учнів системи профтехосвіти, що працює в обласному центрі, є роботи, які одержали найвищу оцінку відвідувачів — «талановито», то в цьому лічог дивного. Бо саме таким — освіченим, висококваліфікованим, творчо неспокоїним — і має бути робітник нашого часу.

Хіба можна відірвати погляд од діючого макета легендарного крейсера «Аврора», представленого на виставку гуртківцями Олександрійського училища № 8? Крейсер пливе по голубій стріч-

ці, що нагадує воду, піднімаються жерла гармат... Залп по Зинзовому! А тим часом вмонтований у корабель фільмоскоп показує на екрані картини буремних років революції.

В Олександрійському профтехучилищі № 1 юні техніки сконструювали електронну машину-вчителя, а майстер з училища № 5 П. Снегірьов створив з різноманітних корінців дерев незабутні комічні образи людей. Добірку назвав: «Капіталізм скажений».

Той, хто вже відвідав виставку, мабуть, запам'ятав милі чер-

воно-чорні українські вишивки, авторами яких є учні Бобринецького училища № 2, Кіровоградського № 9 та інших. Дівчата Новгородківського профтехучилища № 6 вигантували чудове панно «Дівчата, на трактор!».

Можна було б ще довго розповідати про побачене, адже не забути, як спалахували очі відвідувачів перед прекрасними творами юного племені робітників...

М. УСПАЛЕНКО,

На фото: відвідувачі оглядають експонати виставки.

Фото **М. ТЕРНАВСЬКОГО.**

МАСТИТІ вчені не йняли віри:

— Григорович, славіст з світовим іменем, перейав до Єлисаветграда? Дурниці... Чергова плітка.

А тим часом відомий учений Віктор Іванович Григорович у маленькій, надто скромній квартирі, переповненій книгами і різними рукописами, продовжував свою роботу. В невеличкому будиночку на околиці міста збиралися ті, хто плевав рідну мову, хто дбав про її розвиток. Світанками Віктор Іванович поспішав до старообрядців, які володіли дорожочинними рукописами і стародруківаними книгами.

Якось до будинку Григоровича завітав викладач Єлисаветградського реального училища В. М. Ястребов.

— Вам би відпочити, Вікторе Івановичу, — трохи ніяковіючи, мовив колишній учень до вченого.

— О! Що ви... Не на відпочинок прийав я до Єлисаветграда. Скажу, друже, по секрету, що ваше місто приваблює мене споминами про Нову Сербію, яка була колонізаційним ядром для Новоросійського краю.

І знову допізна блимав вогник у будиночку на околиці міста. Звільнившись від дріб'язкових турбот, треба було підбити підсумки сорокарічних досліджень. На той час перу одного з основоположників слов-

янознавства в Росії В. І. Григоровичу належали праці «Опыт изложения литературы в ее главных эпохах» (1843 р.), «Статьи, касающиеся древнего славянского языка» (1852 р.), «Очерк путешествия по Европейской Турции» (1848 р.) та ін.

Професор Григорович викладав на словесному факультеті Казанського університету класичні мови і розроблений ним курс слов'янських нареч. Уже з перших кроків своєї діяльності в університеті молодий славіст показує себе глибоко оригінальним і здібним дослідником історії культури і літератури слов'ян. 1842 року В. І. Григорович захищає магістерську дисертацію «Опыт изложения литературы славян в ее главнейших этапах».

В. І. Григоровича цікавила кардинальна і разом з тим найменш розроблена проблема — початок слов'янської літератури і як вона збереглась у пам'ятках писемності і в живій мові. В зв'язку з цим необхідні були дальші відкриття літературних пам'яток древньоболгарської мови, тому протягом трьох років професор подорожував по слов'янських країнах, побував у Болгарії, Македонії, Чорногорії, Далмації, Угорщині, Чехії, Моравії. Вченому вдалося зібрати чимало рукописної старовини, зробити історико-літературні досліджен-

ня, записати велику кількість народних пісень і сказань. Та особливо цінним для науки було відкриття носозих голосних звуків у живій мові сучасних йому болгар. Але царський уряд, наляканий діяльністю Кирило - Мефодієвського товариства, посилив цензуру, обмежував ви-

му році життя, перестало битись серце видатного славіста. З усіх кінців міста йшли єлисаветградці попрощатися з ученим, який всупереч думці багатьох вчених XIX століття доводив, що писемність і вся культура не були перейняті слов'янськими народами з Візантії,

З ІСТОРІЇ КІРОВОГРАДЩИНИ

Будинок на околиці

данія старослов'янської літератури. Окремі дорожочинні рукописи, привезені везним з подорожі, не друкувалися більше десяти років.

Як тільки 1 травня 1865 року відбулось відкриття Новоросійського (Одеського) університету, В. І. Григоровича в числі перших професорів запрошують до Одеси.

Про наукову діяльність Григоровича схвально відгукувалися революційний демократ О. І. Герцен, відомий вчений і славіст В. Ягич та інші.

Ось чому ніколи не заростала стежка до невеличкого будиночку на околиці Єлисаветграда, куди йшли всі, хто плевав рідну мову, хто щиро прагнув дружити з слов'янськими народами. Але в 1876 році, на шістдесят першо-

а створювалися на суто слов'янському ґрунті.

Вдячні громадяни Єлисаветграда разом з учбовими закладами інших міст вперше в Росії добровільно пожертвували кошти на спорудження пам'ятника вченому. Пам'ятник був урочисто відкритий 31 жовтня 1892 року. Зараз він реставрується.

Але обласному товариству по збереженню культурних пам'яток разом з відділом культури міськвиконкому слід потурбуватися про встановлення меморіальної дошки на будинку, де жив відомий вчений, де закінчилась його широка наукова дорога.

В. ЧЕРНЕЦЬКИЙ,
доцент Кіровоградського пединституту.

Твій ровесник за рубезем
ДЕМОКРАТІЯ
ПО-АМЕРИКАНСЬКИ

В американських штатах Теннесі і Індіана є два міста однієї й тієї ж назви — Нашвілл. Але їх об'єднує не лише загальне звучання. Перше стало відомим ранньої весни, коли в цьому виступив президент США Л. Джонсон з програмною заявою, що ознаменувала рішучий поворот в бік більш жорстокого курсу Вашингтона у в'єтнамській війні. Ця заява президента зустріла гаряче схвалення з боку офіційної пропаганди. Назва другого міста з'явилась на сторінках преси тепер, також у зв'язку з американською агресією у В'єтнамі.

В індіанському Нашвіллі звільнили з роботи Ізена Мазаракі — одного з кра-

шних шкільних учителів міста. Чому так нелюдськи вчинили міська влада і шкільна рада з учителем, який, за визнанням самих учнів, користувався у них великим авторитетом і повагою? В чому його провинна? Тільки в тому, що він поїхав у Нью-Йорк, щоб подивитися на демонстрацію, яка відбулась там 15 квітня, організовану «Комітетом весняної мобілізації за припинення війни у В'єтнамі». Повернувшись додому, Мазаракі написав про цю антивоєнну маніфестацію статтю, яку надрукувала одна з місцевих газет. І зразу ж нашвіллська реакція ополчилась на вчителя: «Нью-йоркські демонстрації допомагають північнов'єтнамцям. Він комуніст». Такого «обвинувачення» в нинішній Америці досить, щоб чесний вчитель

був звільнений з роботи і викинутий на вулицю.

Отже, в одному Нашвіллі виголошується промова за посилення бомбардувань Північного В'єтнаму, і вона всляко вихваляється і підноситься на щит. В іншому публікується стаття проти цих бомбардувань — і вона потрапляє під обстріл критики, а її автор оголошується «злочинцем» і зазнає гоніння.

Очевидно, не випадково, що про історію з учителем, яка сталася в невеличкому глухому містечку США, розповіла одна з впливових газет країни — «Нью-Йорк таймс». Надання широкої гласності цій історії, певно, переслідує ту мету, щоб вона «послужила уроком для інших». Справа в тому, що в Сполучених Штатах посилюється рух протесту проти авантюристичної політики американського уряду у В'єтнамі. Правлячі кола Вашингтона занепокоєні, як би ці виступи не зірвали їх агресивних замислів. На адресу учасників антивоєнних

демонстрацій посипались погрози, що за свої «антипатріотичні дії» вони будуть покарані.

Але, незважаючи на ці залякування, чесні американці не мають наміру згоріти боротьбу за припинення «брудної війни». Зараз у багатьох вішних і середніх школах закладах країни створюються спеціальні групи. Десятки тисяч студенти, професори, викладачі — протяглих містках і фермах і будуть розповідати їх жителю, наскільки небезпечно проводити воєнний курс, що його ній Азії. «Наша мета, — заявляє керівник групи Каліфорнійського університету І. Делсоні, — подвоїти на протязі ської війни».

Олександр ЖИГУЛЬОВ.
(ТАРС).

ГАНЬБА АГРЕСОРАМ!

Гнівним словом таврують радянські люди злочинні дії ізраїльських агресорів, які розв'язали криваву війну на Близькому Сході, віроломно напали на сусідні арабські країни, загрожуючи їх свободі і незалежності. В містах і селах нашої області, як і по всій країні, проходять багатолюдні мітинги про-

тесту проти агресивних дій правлячих кіл Ізраїлю та їх посібників — американських та англійських імперіалістів.

Багатолюдний мітинг відбувся на Кіровоградському агрегатному заводі.

— Хай ізраїльські агресори не думають, що уникнуть відповідальності за свої злочинні дії, —

сказав у своєму виступі токар Жулідов. — Заява Центральних Комітетів комуністичних і робітничих партій та урядів соціалістичних країн є суворим попередженням агресорам. Хай вони знають: буде зроблено все необхідне, щоб допомогти народам арабських країн в їх справедливій боротьбі.

Слово надається майстру т. Мошинському.

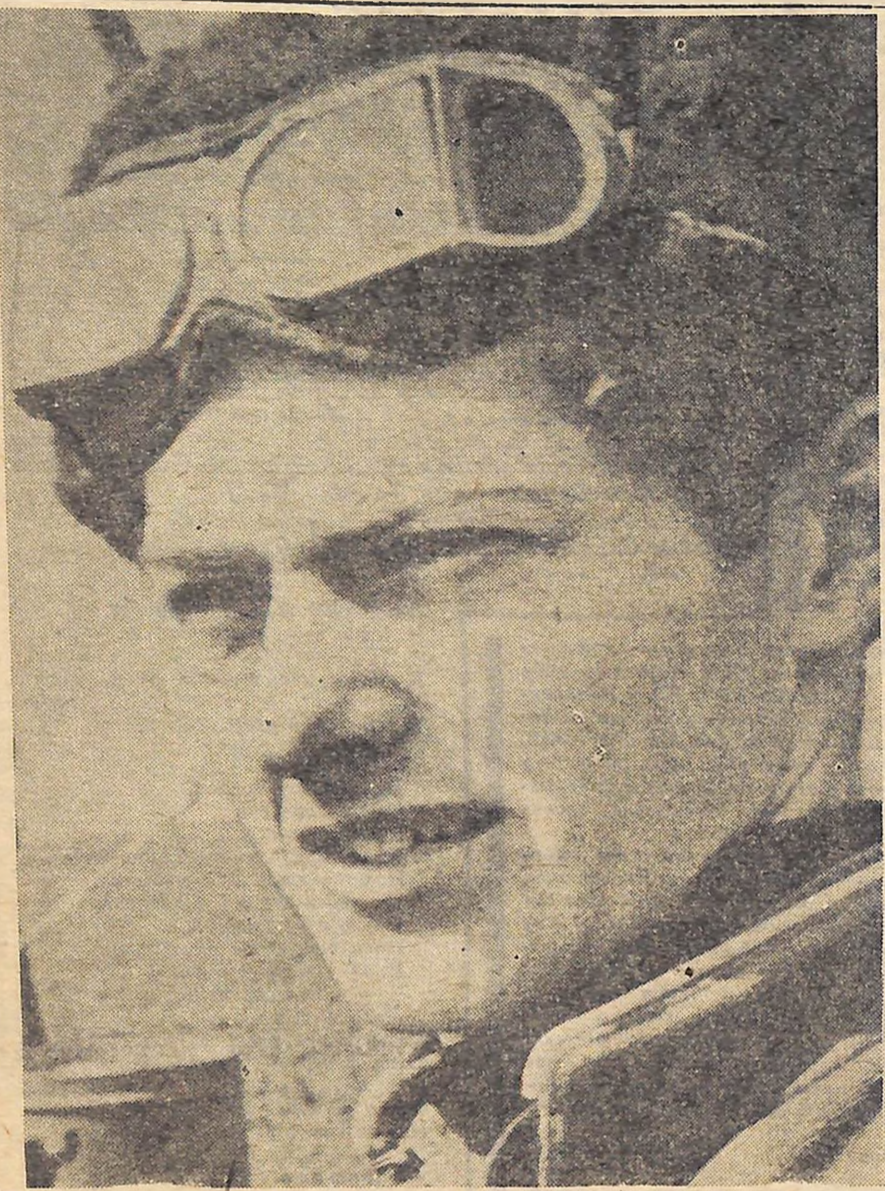
— Ізраїльські правителі і вояччина несподівано і віролом-

но напали на Об'єднану Арабську Республіку, Сірію та Йорданію і захопили частину їх території, — сказав він. — Тепер вони прагнуть силою утримати їх за собою. Нічого не вийде з цієї авантюри. Ніколи волелюбні народи Арабського Сходу не будуть поневолені. Ми рішуче вимагаємо від Ізраїлю негайно забиратися з захоплених земель.

Ганьбою затаврували агресорів у своїх виступах працівник складу Зозуля, майстер Рудчен-

ко та інші. В прийнятій резолюції машинобудівники одностайно схвалили зовнішню політику Радянського уряду та заходи в зв'язку з ізраїльською агресією.

Мітинги відбулися також на заводах «Червона зірка», радіовиробів, швейній фабриці, олійжиркомбінаті та інших підприємствах, установах, колгоспах і радгоспах області. На них трудящі висловлюють одностайну думку: «Руки геть від арабських країн!»

Зупинився на мить агрегат, і Володимир Колесник, тракторист колгоспу імені Леніна, Олександрійського району, мов танкіст, підняв окуляри на чолі. Радують молодого трудівника гарні види на врожайне поле, на яке привело його тяжіння хліборобського серця.

Фото А. БОРКА.

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

Ленін почав цю промову, як згадують делегати III з'їзду комсомолу, просто і спокійно. Стоячи на самому краю сцени, Ілліч виступав на комсомольському з'їзді як співбесідник, не відгороджений від слухача трибуною. І по своїй суті ця промова була бесідою, батьківським напутнім словом. Він так і сказав:

— Товариші, мені хотілося б сьогодні побесідувати на тему про те, які основні завдання Спілки комуністичної молоді...

Молоді, нетерплячі, розпалені буднями громадянської війни, стурбовані нестатками і тривогами господарської розрухи, делегати думали, що Ленін буде говорити з ними про становище на фронтах, про мобілізацію на поточні справи у промисловості і транспорті. А тут раптом завдання Спілки... Хіба вони не знають свої завдання — рубати інтервентів і білогвардійців, рятувати молоду республіку Рад від голоду? Але Володимир Ілліч зовсім несподівано для молоді повів розмову про інше:

— Завдання молоді... можна було б виразити одним словом: завдання полягає в тому, щоб учитись.

По залі пішов шумок непорозуміння. Учитись?! В такий час, коли насаджають вороги? Коли людей косить тиф...

Так, Ілліч, неймовірно зайнятий державними справами, з трудом вибравши час для зустрічі з молоддю, став го-

ворити з нею не про те, що революцію хочуть задушити полки Врангеля і білополяків. Ні словом не обмовився він про небезпечний момент, який переживає країна.

БОЙОВИЙ ПЕРЕКЛИК ЧЕРВОНИХ ПАСПОРТІВ

Ілліч говорив з юнаками і дівчатами двадцятих років як з будівниками майбутнього. В них Ленін вбачав людей завтрашнього дня, надію нових часів. І в той же час він звертався до всіх, хто буде приходити на зміну старшим, до комсомольців тридцятих, сорокових, п'ятдесятих років і до тебе, комсомольцю сьогоденної великої — п'ятирічки! Перенесіть же увагою в зал Комуністичного університету імені Свердлова на московську Малу Дмитрівку (нині це вулиця Чехова). Ось цей історичний будинок. В ньому тепер знаходиться театр Ленінського комсомолу. Меморіальна дошка повертає нас на 47 років назад: «Тут 2 жовтня 1920 року виступав на III з'їзді РКСМ В. І. Ленін». Слухайте ж Леніна.

— Чому вчитись і як учитись?

Поставивши питання, Ілліч відступив у глибину сцени і, переждавши, щоб у слухачів був час зрозуміти питання, ступив вперед і відповів:

— Спілка молоді і вся молодь взагалі, яка хоче перейти до комунізму, повинна вчитись комунізму.

У делегатів загорілись очі. Цьому-то ми вчимося, читаємо комуністичні книжки, газети, комуністичні журнали.

Але виявилось, малося на увазі не таке навчання. Не просте заучування. А особисте осягнення. Розуміння глибинної суті історії і сучасності, філософський синтез і аналіз. Але і це ще не все. Справа не в одній теорії.

Науці комунізму не можна навчитися за одними книжками, як би розумно вони не були написані. І разом з тим комуністом не можна стати без широкої ерудиції. Крім того, Ленін пояснював, що комунізм починається з дрібниць, з повсякденності — впритул до організації колективних городів, наведення чистоти в житлових кварталах.

— Треба, щоб Комуністична спілка молоді виховувала всіх з молодих літ у свідомому і дисциплінованому труді.

Ілліч знову і знову розвивав думку, що основою навчання комунізму повинні стати боротьба, труд, змагання, з якими треба зв'язати «кожний крок свого навчання, виховання і освіти».

Він повільно походжав по маленькій вільній сцені. Іноді він починав рухатися швидше, але намагався бути обережним, щоб не зачепити комсомольців, які примостилися тут же, на підмо-

стках, і, закинувши голову, жадібно слухали. Вся зала затамувала подих, боячись пропустити слово.

— ...Перед вами завдання будівництва, і ви його можете вирішити, тільки оволодівши всіма сучасними знаннями, вмійучи перетворити комунізм із готових завчених формул, порад, рецептів, наказів, програм в те живе, що об'єднує вашу безпосередню роботу, перетворити комунізм у керівництво для вашої практичної роботи.

Як із своїми соратниками по боротьбі, розмовляв Ілліч з молоддю республіки. Нашій Країні Рад тоді ще не було й трьох років. Але і зараз ця бесіда звучить у вищій мірі актуально. І зараз, коли країні піввіку, її молоде покоління вслухається в ленінський заповіт. Понад 90 мільйонів чоловік, вихованих комсомолом за всю його славу історію, серцем відгукнулись на наказ вождя. У різних комсомольських поколіннях цей відгук звучав по-різному: стуком молотків на будівельних майданчиках перших п'ятирічок, переможними залпами по розгромленому фашистському Берліну, гудками дзвінкоголосих ешелонів з тисячами романтиків, що їхали на новобудови, гуркотом стартуючих в космос ракет...

І сьогоденній юнак з Норільська В. Чалов так висловив недавно розуміння своїми сучасниками основних завдань, поставлених Леніним перед молодими: «Справжній комсомолец той, хто вміє від будь-якого свого дня, від буденної події провести пряму до великої мети, хто вміє перспективно мислити. Хто радується і горює не тільки за себе. Розпізнавальна ознака таких людей — вони не стогнуть, не ниють, не плачуть в чужу жилетку. Вони дають клятву на вірність партії, вічному пошуку підвигу, боротьбі за краще життя і завжди дотримуються цієї клятви».

— ...Тільки дивлячись на кожний свій крок з точки зору успіху цього будівництва, тільки питаючи себе, чи все ми зробили, щоб бути об'єднаними свідомими трудівниками, Комуністична спілка молоді робить те, що вона півмільйона своїх членів об'єднує в одну армію труда і заслужить загальну увагу до себе.

Ленін тоді назвав цифру «півмільйона». А нині 23 мільйони юних зберігають червону книжку з силуетом вождя революції. 23 мільйони пар рук намагаються втілити в життя те, чому учив Ілліч. І скільки життєстверджуючої дії в ленінській ідеї, готовності нести її вперед звучить на комсомольських зльотах і мітингах, коли в нагольві виникає речитатив юних голосів: «Ленін з нами! Ленін з нами!» Ось три документи, три свідчення того, як сплавлені в єдину у молодих ленінців слово з дією.

Анкета. В ній питання: «Що тобі потрібно, щоб бути щасливим?» Відповідь: «Прагнення до великої життєвої мети, приюстити користь народові, вчитись у Леніна».

Рапорт у стінгазеті. «Комсомольська група доповідає Іллічу, Володимире Іллічу! Сьогодні ми постійно виконуємо завдання на 120—140 процентів. Ми ще нічого героїчного не зробили, не встигли. Просто кожного місяця перевиконуємо план, намагаємося зменшити брак. Вся наша зміна бореться за звання зміни комуністичної праці. Ми вам доповідаємо не по службі, а по душі: по справам і навчанням, по своєму знанню. Ліда Коломієць, Ольга Жева, Зінаїда Корикова й інші».

Заява в партійну організацію. «Х прийняти мене в члені КПРС. Х ювілейний рік Радянської влади і назавжди зв'язати своє життя з тією Леніна».

Знову і знову за вічно живою думкою думкою зв'язують свої ідеї почуття мільйонів юних творців, які пають у життя.

В. ЧАНТУР
кор. ТАР

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ в Кіровограді відбулася нарада молодих літераторів області, у якій взяли участь поети і прозаїки Олександрії, Ульяновок, Новомиргорода та інших районів. В центрі уваги великої розмови стояло питання про творчість у ювілейному році, про основні завдання, які стоять перед кожним літератором.

З доповіддю на нараді виступив голова обласного літературного об'єднання В. П. Ярош.

ДЕНЬ ТВОРЧОЇ РАДИ

— Цей рік щедрий на видання книжок, — говорив доповідач. — У видавництва «Молодь» виходить книжка Володимира Базилевського «Ятрань», збірка поезій Валерія Юр'єва «Доля». Незабаром на полицях книгарень з'являться вірші випускника ледінституту Валерія Гончаренка «Червоний волосожар».

Дійсно, молоді літератори стали працювати плідніше, вдумливіше. Їх вірші друкуються не лише в республіканських видавництвах, а виходять і на все-союзну арену.

Було також висловлено цілий ряд критичних зауважень на адресу бюро літературного об'єднання. Про це говорили В. Колесников з Олександрії, Л. Народовий і В. Базилевський з Кіровограда та інші.

В роботі наради літераторів взяли участь завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому КП України О. К. Піскунов та заступник завідувачого відділом пропаганди і агітації І. П. Оліфіренко.

МІЖНАРОДНА ЗУСТРІЧ МОЛОДИХ ПИСЬМЕННИКІВ

У Москві відкрилась організована ЦК ВЛКСМ і правлінням Спілки письменників СРСР зустріч молодих літераторів Болгарії, Угорщини, НДР, Польщі і нашої країни. Вони зібралися, щоб обговорити найважливіші проблеми своєї творчості, навчання, дружніх контактів.

У день відкриття зустрічі дружні розмови з молодими письменниками відбулися в ЦК ВЛКСМ, в редакції журналу «Молодая гвардія», у правлінні Спілки письменників СРСР.

Молодих літераторів чекають цікаві дискусії, зустрічі з молоддю підприємств, учбових закладів, колгоспів. Письменники відвідають Волгоград, побувають у Ростові-на-Дону. Основною подією зустрічі стане перебування молодих літераторів у столиці Вещенській у М. О. Шолохова. Молодих письменників чекає також поїздка по чеховських місцях.

Ця зустріч буде немов прологом до великого творчого форуму молодих письменників соціалістичних країн, наміченого на наступну осінь.

(ТАРС).

Скандал у Сеулі

ЛОНДОН. Поліція арештувала 33 членів новообраних Південнокорейських Національних зборів. Їх обвинувачують у підтасуванні результатів голосування. Студенти Сеульського університету вийшли на вулиці, щоб вимагати розслідування виборів.

(ТАРС).

ВАЖКА ПЕРЕМОГА

МОСКВА, 11 червня. (ТАРС). Футболісти збірної СРСР здобули важку перемогу у своєму першому кваліфікаційному матчі чемпіонату Європи (третя група), вигравши сьогодні у національної команди Австрії — 4:3 (3:1).

Рахунок відкрив Малосев на 25 хвилині. На 36 хвилині Бишовець подвоїв результат, але

через дві хвилини Хоф послав гол-відповідь у ворота Яшина. Перед першою захисник гостей Вартуш зрізає м'яч у свої ворота. Після перерви австрійці Вольни (54 хвилини) і Зібер (69 хвилини) зрівнюють результат — 3:3. Невже нічия? Залишається декілька хвилин до кінця. Тут нападаючий збірної СРСР Стрельцов дуже красиво головою забиває переможний гол.

Гра відбувалась на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна в присутності 100 тисяч глядачів.

НІЧІЯ В ТУЛІ

Любителі футболу, які спостерігали матч в Тулі між місцевим «Металургом» та «Зіркою», повідомили, що кіровоградські спортсмени мали територіальну та ігрову перевагу. Однак наші земляки не змогли скористатися нею, щоб добитися перемоги. Гра закінчилася нічию — 1:1.

ПОЄДИНКИ

Протягом чотирьох днів виборювали титул найсильніших збірні волейбольної команди обкомів профспілок системи товариства «Спартак». Після напружених поєдинків він дістався чоловічій і жіночій командам обкому профспілки працівників освіти, вищої школи та наукових установ.

Змагаються пожежники

Обласна рада товариства «Динамо» провела змагання з пожежно-прикладного спорту. Першість завоювала команда професійно-пожежної частини № 6 м. Олександрії. Представники професійно-пожежної частини № 1 м. Кіровограда посіли друге місце.

В залік республіканської

В Одесі відбулися зональні змагання з водного поло в залік ІV республіканської ювілейної спартакіади. Крім одеситів, у них взяли участь команди Херсонської та Кіровоградської областей. Наші земляки програли обидві зустрічі і зайняли останнє місце.

Такий же результат — останнє місце — привезли з Харкова тенісисти. Ім, правда, можна зробити скидку, бо цей вид спорту тривалий час в області не культивувався. Зате докору заслуговують працівники обласної ради Союзу спортивних товариств та організації, з вини яких таке сталося.

присмів міста, учні шкіл обласного центру здають тут нормативи на значок «Готовий до захисту Батьківщини». Вже виконали їх шістдесят курсантів міського автомотоклубу, тридцять робітників агрегатного заводу, багато червонозорівців, вихованці 34-ї та 24-ї середніх шкіл.

За планом ради стрілецького клубу ДТСААФ, передбачена підготовка громадських суддів для районних спортивних організацій. Кращі спортсмени клубу, громадські тренери Г. С. Чернявський, Л. Н. Шилова, майстер спорту В. Якупов виїжджають в райони області, де проводять показові стрільби.

В клубі навчається багато

дівчат. Хорошими спортсменами зарекомендували себе гвинтівочниця Юлія Коваленко, Валентина Сіваченко, Татяна Науменко, Наталія Голуб, пістолетниця, майстри спорту Валентина Сірохвостова, Валентина Зайковська, Валентина Багініна.

Не забувають своїх одноклубників ті, хто вже вийшов з колективу. Юрій Шевцов служить зараз в армії. Але він часто пише своїм товаришам. Майстри спорту Лілія Жукова і Люба Підлубна приїжджають сюди з Києва в гості, радяться, діляться досвідом, розповідають про свої успіхи в навчанні в Київському політехнічному інституті.

С. МАТУСЯК.

ПОСТРІЛИ У ФОРТЕЧНИХ ВАЛАХ

У фортечних валах пролунав постріл. Потім ще і ще.

Внизу на великому майданчику, десь аж біля сусіднього валу, — кульові мішені. Хлопці, припавши до прикладів гвинтівок, ловлять ціль...

Десятки майстрів кульової стрільби виховав обласний стрілецький клуб. Майстер спорту Станіслав Маготін. На всіх змаганнях молодий спортсмен показує добрі результати. Лише недавно з пістолета «МП-6» з шістдесяти пострілів він набрав 542

очка, з пістолета «МП-5» — 584 очка, а з «МП-8» — 585 очок. С. Маготін дбає не тільки про свої успіхи. Кожного разу він допомагає своїм товаришам, ділиться досвідом.

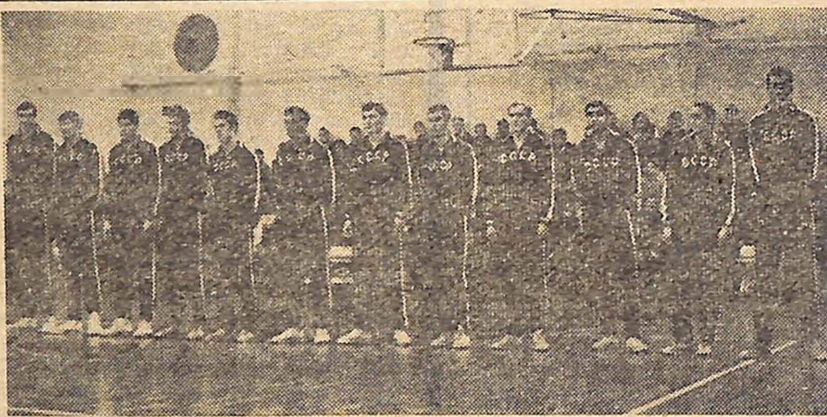
Багато кіровоградців захоплюються цим видом спорту. Протягом дня до клубу приходять понад двісті п'ятдесят стрільців. Це учні професійно-технічних училищ, робітники, службовці, студенти. З ранку до вечора тренуються молоді спортсмени. Тут організовуються змагання між командами під-

БАСКЕТБОЛІСТИ СРСР — ЧЕМПІОНИ СВІТУ

МОНТЕВІДЕО, 12 червня. (ТАРС). Збірна команда СРСР, перемігши в заключний день баскетболістів збірної Югославії — 71:59 (33:26), вперше завоювала титул чемпіона світу. Друге місце зайняли югославські спортсмени, а третє — збірна Бразилії, яка виграє в цей же день у команди США — 80:71 (52:48).

На фото: радянські баскетболісти (справа наліво) — Геннадій Вольнов, Юрій Селіхов, Зураб Саканделідзе, Олександр Травін, Сергій Белєв, Модестес Паулаускас, Геннадій Чечура, Принт Томпсон, Лех Ліпко, Анатолій Паливода, Рудольф Нестеров і Володимир Андрєєв.

Фото АПН.

ПРИЗ У ЗЛАТОПІЛЬЦІВ

Стадіон Олександрівки минулої неділі був у розпорядженні легкоатлетів спортивного товариства «Колгоспник». На біговій доріжці, секторах для стрибків і м'ятам свою майстерність демонстрували студенти сільськогосподарських навчальних закладів області.

Перший приз повезли з собою спортсмени Златопільського зоотехнікуму. Лише кілька очками поступилася перед командою Кіровоградського зоотехнікуму сільськогосподарського району.

НА ШЛЯХУ ДО ПІВФІНАЛУ

Юнаки групи підготовки молодих футболістів при «Зірці» вперше просуваються до наступного рунгу в чемпіонаті країни. З кожним матчем зростають їх шанси вийти переможцями зони і завоювати право продовжувати боротьбу в півфіналі.

Чергова гра, що проходила в Кіровограді 11 червня, принесла господарям поля ще два очка. Все вирішила влучний удар Віктора Гужаківського в першому таймі. Спроби вихованців олександрійського «Шахтаря» відігратися, не мали успіху.

Ця зустріч, хоч і переможна для «Зірки», не залишила приємного враження. Після розгрому новозаводської «Енергії» та дніпропетровської «Прометей» (обидва матчі — 5:0) наші юнаки, мабуть, узявши, що «тримають бога за бороду». Вони діяли недбало, зловживали індивідуальною грою. З-за цього втрачали багато можливостей збільшити рахунок.

СПАРТАКІВЦІ ПРОГРАЮТЬ

Перший матч чемпіонату України з футболу серед колективів фізкультури не був успішним для кіровоградських спартаківців. Вони приймали на своєму полі авангардівців м. Вольногорська, Дніпропетровської області і програли з рахунком 1:2.

УСПІХ КРЕМГЕСІВЦІВ

Триває розиграш першості обласної ради «Авангард» з футболу. Чергова гра була проведена в Кіровограді між командою заводу радіовиробів та кремгесівцями. Перемогли гості з рахунком 3:0.

СЕРЕДА, 14 червня. Перше програма. 18.00 — Кіровоградські вісті, 18.15 — Телереклама. (Кіровоград). 18.20 — «Ноктюрн». Новий художній фільм. (К). 19.45 — Програма передач. (К). 19.50 — «Зірки Югославії». Фільм-концерт. (К). 20.30 — Для молоді. У нас в гостях журнал «Техніка» — молодіжний. (М). 21.30 — «Прожектор». (Кіровоград). 21.45 — Кіножурнал та художній фільм «Кінодворня», (Кіровоград).

Друга програма. 16.50 — Для школярів. «Разом з піснями». Літературно-музична композиція. (М). 17.30 — «Найстаріший у країні». Київському трамваю — 70 років. (К). 18.00 — Телевісті. (К). 21.30 — Сторінки з опер. (Софія), 22.00 — Шаховий альманах. (М).

ЧЕТВЕР, 15 червня. Перша програма. 17.00 — «Алі-Баба і сорок розбійників». Мультиплікаційний фільм. (К). 17.30 — «Піонерське літо підіймає прапор». (Донецьк), 18.00 — Телевісті. (К). 18.30 — «Краса людська». Телевізійний альманах. (Львів), 19.00 — Футбол: «Торпедо» (Москва) — «Нефтовик» (Бану). В перерві — «Увага! На порозі — жива!» (К). 20.45 — Теленовіни. (М). 20.55 — «Світ сьогодні». (М). 21.25 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Чорномор'я співає революцію». (Одеса), 22.05 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Музика і життя». (Львів).

Друга програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — «Ноктюрн», Новий художній фільм. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 16 червня. Перша програма. 18.00 — Естафета новин. (М). 19.00 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма Українського телебачення, присвячена дню Чернігівщини. (К). 20.30 — «На лавах широкі». (Кіровоград). 21.25 — Телереклама. (Кіровоград). 21.30 — Художній фільм «Секретар обкому». (К).

Друга програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — «Людина у футлярі». Художній фільм. (К). 16.40 — «На шкільних широтках». (К). 17.30 — «Велика енциклопедична бібліотека». (Одеса). 20.30 — «Тисяча порад». Телереклама. (К). 20.40 — «Людина у футлярі». Художній фільм. (К). 22.00 — В ефірі «Молодість», «Горизонт», (Ленінград), 23.00 — На московському міжнародному шаховому турнірі. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ДОРОГИЙ ДРУЖЕ!

Якщо строк твоєї передплати на газету «Комсомольська правда» закінчився в червні — не забудь в найближчі дні продовжити передплату. Оформити її ти можеш у будь-якому відділенні зв'язку, відділенні «Союздруку», а також у громадських розповсюджувачів преси по місцю роботи або навчання.

Передплата на газету «КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА» приймається без будь-яких обмежень. Передплатна ціна: до кінця року — 3 крб., на три місяці — 1 крб. 50 коп., на один місяць — 50 коп.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
 Чи: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.